

RESSÒ DE LA PARAULA

Oracions polítiques (II)

La virtut més preuada del polític cristià és el do del discerniment.

El polític es veu forçat constantment a prendre decisions, moltes de les quals són de gran transcendència per a la societat; d'aquí ve la importància de «saber encertar». En general per a un polític aquest «saber encertar» significa fer el que convé o el que es pot; per a un cristià significa complir la voluntat de Déu.

Segons el llibre de la Saviesa, quan Salomó va heretar el regnat del seu pare David, es posà a pregar amb unes paraules modèliques per a un responsable polític.

*«Déu dels pares i Senyor misericordiós,
que has fet l'univers amb la teva paraula...
dona'm la Saviesa que seu amb tu
en el teu tron...»*

*Perquè jo sóc el teu servent, fill de la teva
serventa,
home feble i de curta durada,
poc intel·ligent per a exercir la justícia i les lleis...
Tu m'has escollit per a rei del teu poble,
per a jutge dels teus fills i de les teves filles...
Amb tu hi ha la Saviesa, que coneix
les teves obres
i era present quan creaves el món;
ella sap el que et complau
i què és conforme als teus manaments.
Envia-la des de les altures santes del cel...
Perquè treballi fent-me costat
i jo conegui allò que et plau.*

*Ella... em guiarà assenyadament en
les meves empreses.
Així seran agradables les meves obres,
governaré amb justícia el teu poble.» (Sv 9)*

Aquesta pregària traspua humilitat. Una virtut que rarament es demana a un polític. Més aviat se li exigeix seguretat, fermesa, domini de la situació... Però el polític cristià és savi, no perquè hagi acumulat molts recursos, sinó perquè rep la saviesa de Déu, quan l'ha demanada com un servent, un captaire o un deixeble.

De fet, el polític cristià es veu a si mateix només com un servidor per a una missió: exercir el poder polític pel bé comú de tot el poble. Res no podria justificar el seu treball, ni el triomf d'una ideologia, ni el guany de diners, ni l'eficàcia transformadora d'una acció, fora d'aquell servei.

Aquesta pregària es basa en la convicció que la saviesa, l'ordre de les coses, el que és just, el que és veritable, el que respon als drets de tothom i al bé comú, la resposta a tots els interrogants... ja es va manifestar en la creació, es va revelar en Jesucrist, però roman amagada en Déu, per manifestar-se a aquells que s'exerciten a discernir-la.

El veritable carisma del polític cristià consisteix a saber discernir la saviesa de Déu en allò concret de les vicissituds de la vida social.

Tot això no resultaria tan estrany, si recordem les trobades fecundes que ens transmet la tradició entre polítics o governants i «homes d'oració», tal com ens mostra, per exemple, la tradició ortodoxa. Així mateix, si fem memòria de les grans experiències religioses de polítics sants.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Aniversari agraït

Una comunitat cristiana amb un centre d'esplai de llarga trajectòria en promogué un segon, que realitza l'acció educativa en un barri amb moltes famílies immigrades i amb economies molt precàries. Les necessitats són moltes. Enguany celebra el quarantè aniversari de la seva fundació. Una munió de monitors n'han animat l'acció educativa. Quants esforços, quantes hores del seu temps no hi han esmerçat? En els inicis, i durant una colla d'anys, tots els monitors eren aliens al barri. Fruit de la constància i dedicació, ara una bona colla són joves que han passat per les activitats del centre i ja en són monitors.

Monitors i monitores que han trobat sentit a la seva tasca. Han ajudat a créixer els infants alhora que ells creixien. Han exercit un mestratge genera-

cional, promoció rere promoció, superant múltiples dificultats. L'amor i el servei han estat eines recurrents que eficaçment han fet el seu camí. «Déu no és injust i per això no oblidarà tot el que heu fet, és a dir, l'amor que heu donat com a bons administradors de la múltiple i variada gràcia de Déu» (He 6,10).

Molts d'ells s'han reunit per celebrar l'aniversari. Molts ja són pares o mares. El record de les experiències viscudes els ha portat a la trobada festiva. El retrobament amb els amics ha estat joiós i emotiu. Reconeixent la bondat del mestratge rebut i donat, en acabar el dinar un d'ells ha fet el brindis tot dient: «Brindem pel nostre centre d'esplai, agraïts pel sentit que ha donat a les nostres vides. Brindem per totes les persones que hi han abocat

esforços, dedicació i servei, que el temps esmerçat els hagi ajudat a créixer i a ser millors. Brindem pels infants, adolescents i joves que han gaudit de la seva acció educativa, perquè l'estada al centre d'esplai hagi estat escola de vida per a la vida. Brindem per les institucions que han acompanyat aquests 40 anys de vida, que la seva confiança i generositat enforceixi el compromís d'amor i servei del centre d'esplai. Brindem demanant que mai ens falti la presència de Déu, que segueixi passant i tornant a passar per les nostres vides i pel dia a dia del centre d'esplai». «En efecte, aquest servei d'ajuda no tan sols satisfarà les necessitats del poble sant, sinó que també serà una font abundant d'accions de gràcies a Déu» (2Co 9,12).

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Oraciones
políticas (II)

La virtud más preciada del político cristiano es el don del discernimiento. El político se encuentra forzado constantemente a tomar decisiones, muchas de ellas de gran trascendencia para la sociedad, de ahí la importancia de «saber acertar». En general para un político este «saber acertar» significa hacer lo conveniente o lo posible; para un cristiano significa cumplir la voluntad de Dios.

Según el libro de la Sabiduría, cuando Salomón heredó el reinado de su padre David, se puso a orar con unas palabras modélicas para un responsable político.

*«Dios de mis antepasados,
Señor misericordioso,
que por tu palabra has hecho todas
las cosas...*

*dame la sabiduría, que reina junto a ti...,
porque soy tu siervo, hijo de tu sierva,
hombre débil, de breve existencia,
incapaz de entender la justicia y las leyes...*

*Tú me has escogido por rey de tu pueblo
y por juez de tus hijos e hijas...*

*Contigo está la sabiduría, que conoce
tus obras*

*y que estaba presente cuando hiciste
el mundo;*

*ella sabe lo que te agrada
y lo que está de acuerdo con
tus mandamientos.*

*Envíala desde tu santo cielo...,
para que me acompañe en mi trabajo
y me enseñe lo que te agrada.*

*Ella... me guiará con prudencia en todas
mis acciones.*

*Mis obras serán entonces de tu agrado,
y gobernaré a tu pueblo con justicia.» (Sab 9)*

Esta oración transpira humildad. Una virtud que raramente se le pide a un político. Más bien se le exige seguridad, firmeza, dominio de la situación... Pero el político cristiano es sabio, no porque haya acumulado muchos recursos, sino porque recibe la sabiduría de Dios, una vez que la ha pedido como un siervo, un mendigo o un discípulo.

De hecho, el político cristiano se ve a sí mismo sólo como un servidor para una misión: ejercer el poder político para el bien común de todo el pueblo. Nada podría justificar su trabajo, ni el triunfo de una ideología, ni la ganancia de dinero, ni la eficacia transformadora de una acción, fuera de aquel servicio.

Esta oración se basa en la convicción de que la sabiduría, el orden de las cosas, lo que es justo, lo que es verdadero, lo que responde a los derechos de todos y al bien común, la respuesta a todos los interrogantes... ya se manifestó en la creación, se reveló en Jesucristo, pero permanece escondida en Dios, para manifestarse a aquellos que se ejercitan en discernirla.

El verdadero carisma del político cristiano consiste en saber discernir la sabiduría de Dios en lo concreto de las vicisitudes de la vida social.

Todo esto no resultaría tan extraño, si recordamos los encuentros fecundos que nos transmite la tradición entre políticos o gobernantes y «hombres de oración», tal como nos muestra, por ejemplo, la tradición ortodoxa. Así mismo, si traemos a la memoria las grandes experiencias religiosas de políticos santos.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

XVII Jornades
Interdiocesanes
de Responsables de
Catequesi

Serán los días 5 i 6 de juliol, al Seminari Conciliar de Barcelona.

Amb el lema «Camins i llocs diversos per a la catequesi» s'aprofundiran algunes pràctiques renovadores de la catequesi a casa nostra, aquells aspectes «irrenunciables» de la catequesi i la catequesi intergeneracional.

Per a més informació: a la secretaria del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC), de dilluns a divendres, de 9 a 14 h, tel. 933 021 041, secretaria@sicb.e.telefonica.net i a la pròpia Delegació de Catequesi, catequesi@bisbatsantfeliu.cat. Inscripcions fins al 30 de juny.

Convivències per a joves
a Gisclareny

L'edició de les convivències-exercicis espirituals per a joves Gisclareny 2018 tindran lloc del 17 al 22 d'agost.

Organitzades per Mn. Abel Trulls, Mn. Josep Maria Turull i Mercè Lajara, amb la proposta de viure cinc dies en contacte amb la natura per trobar-se amb un mateix i amb Déu.

Estan adreçades tant a joves creients com a joves amb dubtes que cerquen el seu lloc al món.

L'aportació de 150 € és anònima, per tant, cadascú col·labora amb la quantitat que creu en consciència; ningú ha de restar exclòs per motius econòmics.

Inscripcions fins al divendres 20 de juliol.

Info: mercelajara@gmail.com,
joventut@bisbatsantfeliu.cat

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

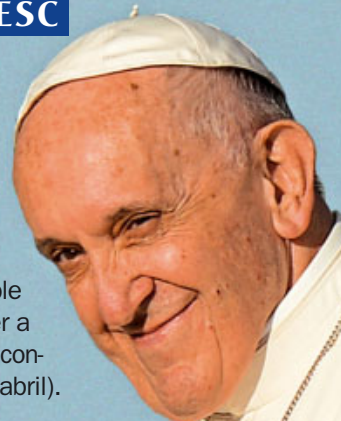

@Pontifex: «El cristià, per vocació, és germà de tots els homes, especialment si són pobres, fins i tot si són enemics» (18 d'abril).

@Pontifex: «La misericòrdia obre la porta del cor perquè ens fa sentir germans i fills d'un sol Pare» (19 d'abril).

@Pontifex: «Per trobar Déu n'hi ha prou que ens reconeguem necessitats; el camí per trobar-lo és fer-se petits per dins» (20 d'abril).

@Pontifex: «Quan un està ple de si mateix, no hi ha lloc per a Déu. Demanem al Senyor que converteixi el nostre cor» (21 d'abril).

Final de curs de Vida Creixent

El dimarts 5 de juny, a la tarda, va tenir lloc a la Casa de l'Església una reunió conjunta dels grups d'aquest moviment per a cloure el curs, amb la participació

nombrosa de membres i simpatitzants.

La trobada va començar amb una pregària a la llum de la Paraula de Déu celebrada a la capella de

la Casa i conduïda per Mn. Xavier Ribas, consiliari de Vida Creixent.

A continuació, el coordinador, Cristóbal Macias, destacant la figura de l'animador de grup, va fer menció del compromís dels membres del moviment, com a homes i dones jubilades del món laboral, però no de la vida. Va informar també d'una cita rellevant per al proper curs: la celebració de la trobada dels grups de Vida Creixent de totes les diòcesis amb seu a Catalunya, al territori del Bisbat de Sant Feliu, que s'encarregarà de l'organització i acollida dels participants. Com a última cosa, un pisolabis al menjador de la Casa va estrènyer els braços de germanor entre tots els assistents.

9a edició del «Pa amb oli solidari»

Va tenir lloc divendres 1 de juny, al menjador del Col·legi Manyanet, organitzada per Càritas Interparroquial de Molins de Rei amb la participació d'unes 130 persones, entre les quals el Sr. Alcalde i diversos regidors del municipi. En aquesta ocasió, els diners recaptats es van destinar a l'ong FUNDEBMUNI amb un projecte destinat a la República Dominicana amb el títol «Detengamos el abuso, violencia y maltrato a la mujer y a la niñez, en Azua i San Cristóbal». L'encarregada de presentar el projecte va ser la fundadora de FUNDEBMUNI, la Sra. Rossanna German, que va explicar àmpliament, amb suport d'imatges, la feina que realitzen a la República Dominicana.

De la venda dels tiquets i altres aportacions es van recollir 1.135 €. El sopar auster amb el que es va cloure l'acte va ser possible gràcies a les aportacions desinteressades de diversos comerços de la vila, així com també al treball dels voluntaris de Càritas de Molins de Rei.

Temps per als acompanyants

Diessabte 2 de juny es va celebrar la trobada «Acompanyant a qui acompanya», que anava adreçada a acompanyants d'adolescents i joves. La jornada va ser dirigida per Marta Burguet, professora de Pedagogia a la Universitat de Barcelona i especialitzada en acompanyament espiritual. El matí es va dividir en dos moments: un més introspectiu, a través d'unes preguntes que servien per «valorar» el treball que cadascú havia fet durant el curs i poder reconèixer els encerts i els elements a millorar, i un segon moment en el qual la Marta va desgranar el procés de l'acompanyament espiritual per a poder explicar moments i elements claus d'aquest camí.

Tota aquesta trobada està emmarcada en el servei de la «Comunitat d'acompanyants», que ofereix la Delegació de Joves. La idea de la creació d'aquest grup és tenir cura dels animadors i catequistes de grups de Confirmació i de Post-con-

firmació i, al mateix temps, promoure l'acompanyament espiritual entre els adolescents i joves que formen part de les comunitats parroquials. Es pot trobar més informació i material a <http://www.bisbat-santfeliu.cat/santfeliujove>

AGENDA

► **Reunió de final de curs de preveres i diaques.** Dimarts 26 de juny, a la Casa de l'Església. Convocatòria conjunta per a les dues vicaries.

► **Exercicis espirituals per a preveres al Santuari del Miracle.** Del 27 al 31 d'agost, predicats pel bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Antoni Vadell.

Més informació i inscripcions: exercicisalmiracle@gmail.com

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [1R 21,1-16 / SI 5 / Mt 5,38-42]. Sants Marc i Marcel·lià, germans mrs. a Roma; santa Marina, vg. i mr.; sants Ciríac i Paula, vg., germans mrs.

19. ■ Dimarts [1R 21,17-29 / SI 50 / Mt 5,43-48]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.; santa Juliana Falconieri, vg. servita (†1341).

20. ■ Dimecres [2R 2,1.6-14 / SI 30 / Mt 6,1-6.16-18]. □ **Lleida:** Sant Lluís Gonzaga, rel.; sant Silve-

ri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. □ Dijous [Sir 48,1-15 / SI 96 / Mt 6,7-15]. □ **Lleida:** Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe; sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

22. ■ Divendres [2R 11,1-4.9-18.20 / SI 131 / Mt 6,19-23]. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus,

355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

23. ■ Dissabte [2Cr 24,17-25 / SI 88 / Mt 6,24-34]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prevere salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Diumenge vinent, XII de durant l'any (lit. hores: de la Solemnitat, 4a setm.) [Is 48,1-6 / SI 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

Diumenge XI de durant l'any (B)

COMENTARI

El Senyor és la garantia per un futur esplèndid

El llibre d'Ezequiel recull l'actuació profètica d'un dels deportats a Babilònia: *cantor d'amors de veu deliciosa, mestre en l'art de tocar acompanyaments* que, exercint la funció profètica de *sentinella* (3,16s), es lamenta de què *escolten de gust el seu missatge però ningú d'ells no el posa en pràctica* (33,32).

Això provoca pregunta dramàtica: val la pena predicar? La resposta encoratjadora del Senyor anuncia un futur esplèndid sota la imatge de l'arbre: *Prendré un esqueix del brot alterós que corona el cedre, arrencaré un ull tendre i el plantaré... i es farà un cedre magnífic.*

Però de fet ara som a l'exili i el Poble *no posa en pràctica el missatge* del Senyor: quina garantia hi ha que porti a creure aquest futur tan esplèndid?

Sóc Jo, el Senyor, qui ho he dit i qui ho faré. Tant avui com ahir la garantia per creure de debò i esperar un futur molt millor és el Senyor i la seva Paraula.

Pau continua desenvolupant una antinòmia patent a la vida crucificada de l'Apòstol, com a la de Crist. Conscient de què *vivim com emigrats lluny del Senyor*, també és veritat que *ens sentim molt coratjosos*.

Més encara: *tan coratjosos que preferim emigrar del cos per anar a viure amb el Senyor.* Sense que això anul·li el desig més profund: *no ambicionem res més que ser-li plaents, tant ara que som en el cos com quan en sortirem.* Amb compromís coratjós de lluita perquè *tots hem de comparèixer davant el tribunal del Crist on cadascú ha de rebre el que li correspongui segon el bé o el mal que haurà obrat vivint en el cos.*

La paràbola de la llavor que creix tota sola contempla el procés de la llavor des de la sembra fins a la sega.

Feta la sembra, tant si el pagès *dorm* com si està *llevat* i treballa, *la llavor creix sense que ell sàpiga com.*

El dinamisme de la terra supera el del pagès: *la terra, tota sola, produeix primer els brins, després les espigues i finalment el blat granat.*

També en el Regne de Déu el dinamisme de la Paraula de Déu supera el de l'evangelitzador. *No són res ni el qui planta ni el qui rega: només compta Déu que fa créixer* (1Cor 3,7). Hem d'evangelitzar *plantant i regant* però sense creure'ns mai el factor decisiu.

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 17,22-24)

Això diu el Senyor: «També jo prendré un esqueix del brot alterós que corona el cedre, arrencaré un ull tendre de la punta del seu brancatge, i el plantaré visiblement en una muntanya ben alta, en una muntanya de la serralada d'Israel. Estendrà les seves branques, donarà fruit, i es farà un cedre magnífic. Ocells de tota mena s'ajocaran a la seva ombra i viuran en el seu brancatge. Tots els arbres del bosc sabran que jo sóc el Senyor. Jo abaixo els arbres alts i faig créixer els menuts, asseco els arbres verds i faig reverdir els secs. Sóc jo, el Senyor, qui ho he dit i qui ho faré.»

▶ Salm responsorial (91)

R. És bo de lloar-vos, Senyor.

És bo de lloar l'Altíssim, / de cantar al vostre nom, Senyor, / de proclamar al matí el vostre amor, / i de nit la vostra fidelitat. R.

Els justos creixeran com les palmeres, / es faran grans com els cedres del Líban; / plantats a la casa del Senyor creixeran als atris del nostre Déu. R.

Encara donaran fruit a la vellesa, / continuaran plens d'ufana i de vigor, / per proclamar que el Senyor és recte, / que la meua Roca no coneix la injustícia. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,6-10)

Germans, ens sentim molt coratjosos. Sabem que mentre vivim en el cos, vivim com emigrats lluny del Senyor, ja que no podem fer altra cosa sinó creure sense veure'; però ens sentim tan coratjosos, que preferim emigrar del cos per anar a viure amb el Senyor, i no ambicionem res més que ser-li plaents, tant ara que som en el cos com quan en sortirem. Perquè tots nosaltres hem de comparèixer davant el tribunal del Crist, on cadascú ha de rebre el que li correspongui segons el bé o el mal que haurà obrat vivint en el cos.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 4,26-34)

En aquell temps, Jesús deia a la gent: «Amb el regne de Déu passa com quan un home sembla el gra a la terra. De nit i de dia, mentre ell dorm o està llevat, la llavor germina i creix sense que ell sàpiga com. La terra, tota sola, produeix primer els brins, després les espigues i finalment el blat granat dintre les espigues. Llavors, quan el gra ja és a punt, se'n va a segar-lo, perquè ja ha arribat el temps de la sega.» Deia també: «A què podem comparar el regne de Déu? Quina paràbola li escoria? És com un gra de mostassa, la més petita de les llavors, però un cop sembrada, es posa a créixer i acaba més gran que totes les hortalisses, amb unes branques tan grosses que els ocells es poden ajocar a la seva ombra.» Jesús anunciava el regne de Déu amb moltes paràboles semblants, perquè la gent l'entengués segons les seves disposicions; no els deia res sense paràboles, però en privat ho explicava tot als deixebles.

▶ Lectura de la profecia De Ezequiel (Ez 17,22-24)

Esto dice el Señor Dios: «También yo había escogido una rama de la cima del alto cedro y la había plantado; de las más altas y jóvenes ramas arrancaré una tierna y la plantaré en la cumbre de un monte elevado; la plantaré en una montaña alta de Israel, echará brotes y dará fruto. Se hará un cedro magnífico. Aves de todas clases anidarán en él, anidarán al abrigo de sus ramas. Y reconocerán todos los árboles del campo que yo soy el Señor, que humillo al árbol elevado y exalto al humilde, hago secarse el árbol verde y florecer el árbol seco. Yo, el Señor, lo he dicho y lo haré.»

▶ Salmo responsorial (91)

R. Es bueno darte gracias, Señor.

Es bueno dar gracias al Señor / y tocar para tu nombre, oh Altísimo; / proclamar por la mañana tu misericordia / y de noche tu fidelidad. R.

El justo crecerá como una palmera, / se alzará como un cedro del Líbano; / plantado en la casa del Señor, / crecerá en los atrios de nuestro Dios. R.

En la vejez seguirá dando fruto / y estará lozano y frondoso, / para proclamar que el Señor es justo, / mi Roca, en quien no existe la malicia. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 5,6-10)

Hermanos: Siempre llenos de buen ánimo y sabiendo que, mientras habitamos en el cuerpo, estamos desterrados lejos del Señor, caminamos en fe y no en visión. Pero estamos de buen ánimo y preferimos ser desterrados del cuerpo y vivir junto al Señor. Por lo cual, en destierro o en patria, nos esforzamos en agradarlo. Porque todos tenemos que comparecer ante el tribunal de Cristo para recibir cada cual por lo que haya hecho mientras tenía este cuerpo, sea el bien o el mal.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 4,26-34)

En aquel tiempo, Jesús decía al gentío: «El reino de Dios se parece a un hombre que echa semilla en la tierra. Él duerme de noche y se levanta de mañana; la semilla germina y va creciendo, sin que él sepa cómo. La tierra va produciendo fruto sola: primero los tallos, luego la espiga, después el grano. Cuando el grano está a punto, se mete la hoz, porque ha llegado la siega». Dijo también: «¿Con qué podemos comparar el reino de Dios? ¿Qué parábola usaremos? Con un grano de mostaza: al sembrarlo en la tierra es la semilla más pequeña, pero después de sembrada crece, se hace más alta que las demás hortalizas y echa ramas tan grandes que los pájaros del cielo pueden anidar a su sombra». Con muchas parábolas parecidas les exponía la palabra, acomodándose a su entender. Todo se lo exponía con parábolas, pero a sus discípulos se lo explicaba todo en privado.